

COMMISSIE VOOR DE  
BINNENLANDSE ZAKEN, DE  
ALGEMENE ZAKEN EN HET  
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 29 APRIL 2015

Voormiddag

---

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,  
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET  
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 29 AVRIL 2015

Matin

---

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 10.55 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer Brecht Vermeulen.

Le développement des questions et interpellations commence à 10.55 heures. La réunion est présidée par M. Brecht Vermeulen.

**01** Debriefing door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken over "de Raad JBZ van 22 april 2015 over het Europese actieplan voor de Middellandse Zee" en samengevoegde vragen van

- mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de opvolging van het Europees asiel- en migratiebeleid" (nr. 3700)

- mevrouw Sarah Smeyers aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de vluchtelingencrisis in de Middellandse Zee" (nr. 3992)

**01** Débriefing par le secrétaire d'État à l'Asile et à la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "le conseil JAI 22 avril 2015 sur le plan d'action européen en Méditerranée" et questions jointes de

- Mme Nahima Lanjri au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "le suivi de la politique européenne d'asile et d'immigration" (n° 3700)

- Mme Sarah Smeyers au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "la crise des réfugiés en Méditerranée" (n° 3992)

**01.01** Staatssecretaris **Theo Francken**: Mijnheer de voorzitter, laat ik beginnen met de debriefing van de Europese top van vorige maandag en van de top van de Europese regeringsleiders van vorige donderdag die lang heeft geduurd maar waar zij elkaar eindelijk eens diep in de ogen hebben gekeken. Dat zal de komende weken wellicht nog moeten gebeuren want er zijn nog een aantal issues.

Collega's, wij zijn allen diep aangegrepen door de vreselijke rampen van de voorbije weken en dagen, zeker door de ramp van 19 april, waarbij tot 950 mensen zijn omgekomen onder wie velen op gruwelijke wijze die benedende waren opgesloten. Het spreekt voor zich dat ik ook persoonlijk ben aangeslagen door zoveel leed in zo'n schijnbaar uitzichtloze situatie.

Ik wil graag het grote plaatje schetsen en enkele cijfers geven. Er bestaan immers nogal wat misverstanden, of alleszins ideeën over hoe de zaken in elkaar zitten, die misschien niet helemaal stroken met de waarheid. Het lijkt mij dat wij het debat enkel kunnen voeren na een grondige analyse van de situatie. Ik wil dus even wat toelichting geven bij enkele cijfers.

In 2014 zijn ongeveer 170 000 bootvluchtelingen de Middellandse Zee overgestoken. Er zouden tussen 500 000 en 1 miljoen personen klaarstaan om vanuit Libië te vertrekken. Wij merken dat de oversteek gebeurt via drie grote routes en ik zal die aan de hand van een plan toelichten.

De oude, westelijke route vertrekt vanuit Marokko en loopt over Tunesië en een deel van Algerije vooral richting Spanje en Portugal. Ceuta en Melilla zijn de twee meest bekende plaatsen op die route.

De tweede grote route is de centrumroute, waar nu het meeste om te doen is. Die wordt vooral gevolgd door bootvluchtelingen die meestal van Libië richting Sicilië gaan of via Lampedusa naar Sicilië.

De derde grote route, de westelijke Balkanroute, loopt over Griekenland. Via Turkije, Servië, en Hongarije komt men alzo de Schengenzone binnen. Bulgarije en Roemenië zijn Europese lidstaten, maar behoren nog niet tot de Schengenzone, terwijl Hongarije wel.

Ik was vorige week nog in Servië toen het drama zich afspeelde. Daardoor kon ik maandag niet in Luxemburg zijn maar ministers Jambon en Reynders waren daar wel aanwezig. In Servië ging het over die derde route, die ook substantieel is en waar elke maand vele mensen illegaal aan *border crossing* proberen te doen.

Vervolgens zijn er twee grote aanvoerroutes.

De eerste komt uit West-Afrika, met Niger als transferland. In Niger drijft een lokale economie op die aanvoer. De BBC heeft daar onlangs een mooie reportage over uitgezonden. Vooral via Senegal, Mali, Ivoorkust of Nigeria trekt men naar Libië, waar men dan een bootje probeert te nemen om in Europa binnen te geraken.

De tweede aanvoerroute vertrekt vanuit de Hoorn van Afrika en in de statistieken komen vooral Somalië, Ethiopië en Eritrea tot uiting. Die route gaat over Soedan door de woestijn naar Libië en via de kustlijn van Libië proberen de mensen naar Italië over te steken.

Dat zijn de twee grote routes. De cijfers in de statistieken van de IOM — International Organization for Migration — over de *arrivals by sea in Italy from January to March 2015* zijn volgens mij de belangrijkste die ik de voorbije weken heb gezien.

Hieruit blijkt dat de eerste nationaliteit de Gambiaanse is, met 1 413 vluchtelingen van wie 1 270 mannen. De tweede nationaliteit is Senegalese, met 1 187 vluchtelingen van wie 1 143 mannen. De derde nationaliteit is de Somalische. Voor deze eerste twee landen is de kans op asiel niet bijzonder groot. Het zijn vooral economische vluchtelingen, mensen op zoek naar een betere toekomst. Ik verwijt hen dat niet, ik zou misschien hetzelfde doen, maar daarvoor dient de Conventie van Genève niet.

Ik zal straks ingaan op de vragen over economische migratie. Dat is nog altijd een apart debat maar ik zal daar met plezier op ingaan omdat onze regering daaromtrent een ambitieus programma heeft.

Zoals ik al zei, de derde nationaliteit is de Somalische. Hier bereikt men al de *danger zone*.

De vierde nationaliteit is de Syrische. Voor deze twee nationaliteiten ligt de erkenningsgraad hoog omdat daar al jaren ofwel een groot conflict heerst, ofwel een zeer actief conflict, zoals in Syrië, ofwel een zeer sluimerend conflict, zoals in Somalië. De erkenning voor mensen uit Somalië komt niet alleen door de conflictsituatie, maar ook omdat het risico op genitale verminking in hun land groot is. Het is een land waaraan wij veel aandacht besteden.

Van de 1 107 Somaliërs zijn er 715 mannen, van de 1 056 Syriërs zijn er 769 mannen. Ik heb die cijfers speciaal voor vandaag opgevraagd omdat het belangrijk is te weten wie precies met die boten komt, of het allemaal Syriërs zijn. Dat blijkt dus toch wat genuanceerd te zijn.

De volgende nationaliteit is de Malinese, met bijna 991 personen, van wie 926 mannen. Mali is een land waarvoor de erkenningsgraad niet zo hoog ligt. Voor Eritrea is het anders, want daar heerst een gruwelijke dictatuur. Voor Eritrea gaat het om 906 bootvluchtelingen, van wie 588 mannen.

Het laatste land in de top zeven is Nigeria, met 873 bootvluchtelingen.

Collega's, de cijfers voor april zijn uiteraard nog niet volledig, maar het is belangrijk om te weten dat het aandeel bootvluchtelingen vooral uit Sub-Saharaans Afrika komt, maar niet zozeer uit het Midden-Oosten en dat dit aandeel nog verder stijgt. De meerderheid van de bootvluchtelingen zijn dus mensen die op zoek zijn

naar een beter leven. Zij vragen asiel aan, maar eigenlijk zijn het economische vluchtelingen. Wij zien minder Syriërs.

Die cijfers wilde ik graag geven.

Het is heel belangrijk altijd duidelijk genuanceerd te zijn. Ik vind het zeer goed dat Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Ciré enzovoort blijven herhalen dat het overgrote deel van de vluchtelingen wereldwijd door de buurlanden wordt opgevangen. Ofwel gaat het dan om interne herlocatie binnen Syrië — dat zijn er heel wat —, ofwel gaat het om vestiging in de buurlanden: Turkije vangt 1,7 miljoen vluchtelingen op, Libanon 1,2 miljoen, Jordanië 625 000, zelfs Irak vangt 250 000 Syriërs op en Egypte 136 000. Het is zeer belangrijk te herhalen dat de buurlanden altijd het zwaarst worden getroffen door internationale conflicten. Dat is een belangrijke nuance die vaak over het hoofd wordt gezien. Ik herinner mij een mooie grafiek daarover die vorige week op de sociale media werd gedeeld. Het is belangrijk om dat te blijven herhalen.

Ik heb de voorbije weken echter vaak gehoord dat het Westen de andere kant op zou kijken. Vandaag is het gelukkig allemaal wat genuanceerder. Het Westen kijkt niet de andere kant op, beste mensen. Dat is niet juist. Wie zorgt er voor de opvang van de vluchtelingen? Een deel van de mensen wordt opgevangen door familie en vrienden. In Libanon is de situatie schrijnend. Er zijn mensen die bijna geen opvangmogelijkheden hebben, maar het overgrote deel wordt opgevangen in vluchtelingenkampen, uitgebouwd door de Verenigde Naties, UNHCR in het bijzonder. Dat is u allemaal wel bekend. De Verenigde Naties worden voor meer dan 70 % betaald, gefinancierd en gesubsidieerd door het rijke Westen, dat zogezegd de andere kant op kijkt. De Europese Unie en de Europese lidstaten zijn de grootste financiers, samen met de Verenigde Staten, van UNHCR. Wij blijven dat ook. Voorts werd op de *pledging conference* over de opvang van Syrische vluchtelingen van 15 maart jongstleden in totaal meer dan 4 miljard euro opgehaald. Daarvan kwam meer dan 1 miljard euro van de Europese Unie. Wij zijn daarmee veruit de grootste donor.

In de financiering van UNHCR valt het mij trouwens op dat er, buiten Koeweit met 4 %, geen enkel land is dat teert op oliedollars dat substantiële inspanningen doet. Dat mag ook wel eens worden gezegd. Een land als Saoedi-Arabië investeert het meest in defensie van alle landen in de wereld. Bekijk maar eens zijn defensiebudget. Dat is hallucinant. Natuurlijk verdedigt Saoedi-Arabië nu in Jemen zijn zaken, op zijn manier, dus het land heeft dat misschien nodig, maar er is geen vluchtelingenkamp. Vorig jaar ontving Saoedi-Arabië 60 tot 70 asielaanvragen. Het land ligt bovendien niet ver van het conflictgebied in het Midden-Oosten. Het is ook een belangrijke regionale partner. Er zijn heel wat landen in het Midden-Oosten die heel veel doen, bijvoorbeeld Libanon, Jordanië en Turkije, maar daarnaast zijn er aantal landen die gewoon niet thuis geven.

Er wordt geopperd dat het rijke Westen weggijkt. Wanneer wij echter de cijfers bekijken, is een veel genuanceerder beeld merkbaar. Wij zijn het immers die al jaren het meeste geld op tafel leggen.

Ik kom nu bij de kwestie Griekenland.

Ik heb van bij het begin en ook vorige week namens de voltallige regering en ook namens eerste minister Michel en minister Reynders heel duidelijk gemaakt dat er meer intra-Europese solidariteit moet zijn op het vlak van opvang – bed, bad en brood – van vluchtelingen. Dat is zo. Wij blijven daar ook voor pleiten.

Dat betekent echter niet dat er op dit moment geen solidariteit is. Weet u dat wij meer dan 400 miljoen euro aan Griekenland geven? Wij geven de komende vijf jaar ook bijna 600 miljoen euro aan Italië, wat veruit het grootste bedrag is. Die bedragen zijn vastgelegd. Er gaat dus heel wat Europese financiering van de Europese lidstaten naar die landen.

Het klopt dus niet dat er geen solidariteit zou zijn. Het kan nog veel beter, maar er is wel al enige solidariteit. De budgetten op dat vlak zijn opgetrokken. Er wordt wel degelijk geprobeerd dat te doen.

Met het oog op de Europese solidariteit, blijft het voor mij toch een opmerkelijk feit dat ons land bijvoorbeeld in 2014 2 705 asielaanvragen van Syriërs heeft gekregen, Italië 505 en Griekenland 785.

In die zin moeten wij ook dat genuanceerd bekijken. Veel mensen doen in die landen aan *illegal border crossing*. Zij gaan er illegaal de grens over. De asieldruk op ons land is echter veel hoger.

Ik som enkele cijfers op, ze kunnen u worden bezorgd. Er zijn in Griekenland 0,9 asielaanvragen per

1 000 inwoners, terwijl dat cijfer bij ons 2,1 bedraagt. In Zweden is dat meer dan 8 en in Duitsland 4,7.

Ik overhandig u straks de cijfers, ook die van Italië. Het is een feit dat bepaalde Zuid-Europese landen geconfronteerd worden met een grote problematiek, die wij niet mogen onderschatten, maar bij hen geldt dat slechts voor een aantal weken. De effectieve opvang, het erkennen en dus een nieuw leven geven aan die mensen vergt echter ook een heel grote maatschappelijke inspanning, zeker in het begin. Laten wij daar eerlijk in zijn. Dat blijkt bijvoorbeeld ook uit een studie van het Federaal Migratiecentrum. Het kost heel wat geld om die mensen een nieuw leven te geven op een goed niveau. Ik denk daarbij aan opleiding en scholing. In het begin moet ook de taal geleerd worden. Het vergt een grote inspanning. Wij doen die inspanning, voor de rest van het leven.

Wat er soms scheefzit tussen de twee kampen, als ik het zo mag zeggen, enerzijds de Noord- en West-Europese landen en anderzijds sommige Zuid-Europese landen, is een stuk onbegrip. De Zuid-Europese landen zeggen dat wij te weinig doen, dat zij Mare Nostrum uit eigen zak moesten betalen, omdat wij dat nooit wilden doen.

Nu komen wij eindelijk over de brug, met 9 miljoen euro per maand. Ik heb al een paar keer 9 miljoen euro per jaar gelezen, maar het is natuurlijk per maand. Wij zijn dus wel degelijk solidair, maar zij vinden dat te weinig, omdat zij alles moeten beredderen. Dat klopt voor een stuk en ik wil dat niet ontkennen. De West- en Noord-Europese landen stellen dan weer dat de Zuid-Europese landen geen vingerafdrukken afnemen, wat volgens Dublin nochtans verplicht is. Hun regeringen hebben het verdrag van Dublin nochtans mee goedgekeurd. In Griekenland wordt Dublin helemaal niet meer toegepast. Wij mogen zelfs geen mensen terugsturen naar Griekenland die eerst asiel hebben aangevraagd in Griekenland en later hier aangetroffen worden. Dat is de frustratie van heel wat Europese landen. Als men Dublin niet kan toepassen, dan draait alles in de soep, dan loopt het hele systeem vast. Dublin is een essentiële pijler van het Europese asielsysteem. Dat heb ik in de afgelopen JBZ-Raad duidelijk gezegd.

De veroordeling is al verscheidene jaren oud. Ze hebben al een actieplan gehad. Nu moeten ze opnieuw een nieuw actieplan krijgen. Op het terrein is er eigenlijk bitter weinig vooruitgang geboekt. Dat leidt ook tot frustratie, hoewel dat misschien een te zware term is, of op zijn minst tot onvrede. Het is heel dramatisch om te zeggen dat er eerst een ramp moet zijn. Ook als burgemeester weet men dat. In een straat die al jaren wordt gesignaleerd als onveilig moet eerst een ongeluk gebeuren voor de politiek soms in werking treedt. Dat is verschrikkelijk om te zeggen. Nu was het drama verschrikkelijk groot. Eindelijk is goed doorgepraat over hoe we dit gaan organiseren en hoe we ervoor gaan zorgen dat de intra-Europese solidariteit wordt aangezwengeld. Ik ben wel blij dat dit gesprek eindelijk is gevoerd en dat er maatregelen zijn genomen.

Ik kom dan bij de maatregelen zelf. Ik zal de punten even toelichten. Op maandag 20 april is er in Luxemburg een Europese spoedtop georganiseerd met de ministers van Binnenlandse en Buitenlandse Zaken. België was op deze top vertegenwoordigd door de ministers Reynders en Jambon.

Lors de ce sommet, un plan d'action de dix points a été présenté sur lequel ont porté les discussions.

Ce jeudi 23 avril, les chefs de gouvernement ont débattu de ces points afin de dégager une approche commune. Dix-sept actions concrètes ont été proposées autour de quatre grands axes: le renforcement de notre présence en Méditerranée; la lutte contre les passeurs; la prévention des flux migratoires irréguliers; le renforcement de la solidarité et de la responsabilité intra-européenne.

Je vais maintenant résumer les conclusions et expliquer les points les plus importants. Concernant la première mesure, à savoir le renforcement de l'opération de Frontex dénommée Triton, le budget de l'opération Triton dans la Méditerranée a été triplé. Un montant mensuel de trois millions avait été prévu dès le début de l'opération, en novembre 2014. Ce montant a été porté à neuf millions par mois.

Er is sprake geweest van 6 miljoen euro, maar het is toch 9 miljoen euro geworden.

Le budget est identique pour l'opération Mare Nostrum. C'est l'Union européenne qui se chargera du financement, et non l'État italien.

Ook België zal hiervoor in extra inzet voorzien. Wij zijn bereid extra personeel ter beschikking te stellen van Frontex. Ik heb ook een lijstje bij van Binnenlandse Zaken over wat wij al allemaal doen voor Frontex en dat is toch wel redelijk indrukwekkend. Ik zal dit straks even kort overlopen.

Er zijn reeds twee personen actief in 2015. Dit aantal kan worden verdubbeld als Frontex hierom vraagt. Deze personeelsleden worden ingezet als zogenaamde *debriefer*. Zij nemen interviews af van migranten die aan land worden gebracht. Deze informatie wordt onder andere gebruikt om smokkelnetwerken in kaart te brengen.

Ten tweede, de minister van Defensie wil zo nodig het commando- en logistiek ondersteuningsschip *Godetia* inzetten.

Ten derde, er zijn reeds twee situaties gekend waarbij de smokkelaars op zee gewapenderhand de smokkelboot hebben heroverd, na afloop van de reddingsacties. Zo kunnen zij de boot later opnieuw gebruiken. Om dit te voorkomen, is Defensie bereid om in bewakingsteams te voorzien aan boord van de schepen van andere lidstaten.

Ik kom dan tot de tweede maatregel: een militaire missie om de smokkelboten te vernietigen. De opties worden onderzocht om een militaire operatie op te zetten die de smokkelboten proactief kan vernietigen, liefst nog vóór gebruik.

De Hoge Vertegenwoordiger Mogherini heeft de opdracht gekregen voorbereidingen te treffen om een dergelijke missie op touw te zetten. Mogelijk is hiervoor een mandaat van de VN Veiligheidsraad nodig. Ook voor deze missie heeft Defensie laten weten dat zij eventueel bereid zijn deel te nemen aan deze missie. Uiteraard moeten de juridische en financiële details nog worden uitgewerkt.

Er is onder andere discussie over het mandaat, al dan niet van de VN. Dit is natuurlijk een belangrijk punt. Dit is een punt waar wij met de operatie Atalanta succesvol zijn geland. Gelet op de geopolitieke context in de wereld en de strubbelingen die er momenteel zijn, zal dit nu minder evident zijn. Men moet daar realistisch in zijn. Als wij effectief in Libië aan land willen gaan en smokkelboten willen vernietigen nog vóór zij vertrekken dan zal er volgens mij een mandaat moeten komen. Mevrouw Mogherini onderzoekt dit momenteel. Men is daar op diplomatiek vlak mee bezig. Wij zullen zien hoe dit afloopt. Ik meen dat daarover duidelijkheid zal komen tegen het einde van deze week.

La troisième mesure est celle qui vise à cartographier les réseaux de contrebande et à mettre fin à l'impunité. Les trafiquants opérant à l'échelle internationale, différentes agences européennes comme Frontex et Europol vont intensifier leur collaboration afin de cartographier les organisations criminelles que les réseaux de contrebande coordonnent et si possible les poursuivre.

La Belgique joue déjà un rôle de premier plan pour plaider un échange d'informations entre Frontex et Europol. Frontex dispose de beaucoup d'informations détaillées qu'Europol peut utiliser dans le cadre de la lutte contre le trafic.

Landen als Egypte, Tunesië en Niger spelen een cruciale rol in de hele problematiek. De Europese Unie zal dan ook de dialoog aangaan met die landen, onder andere om bestaande EU-missies voor de opleiding van grensbewakers te versterken en uit te breiden. Daarbij denken wij bijvoorbeeld aan de EUCAP-missie in Niger, waartoe België een belangrijke bijdrage levert.

Ten vijfde, wat de capaciteitsopbouw voor het bieden van bescherming in Noord-Afrika betreft, met verschillende projecten zal men de Noord-Afrikaanse landen ondersteunen om ter plaatse beschermingsmogelijkheden aan te bieden voor vluchtelingen. Ook dat element moet voorkomen dat mensen op levensgevaarlijke boten stappen. België zal ook deelnemen aan het regionaal beschermings- en ontwikkelingsprogramma voor Noord-Afrika, RDPP. België behoort tot de drie of vier lidstaten die als eerste deelname aan dat project hebben bevestigd. Wij denken onder andere aan de uitbouw van een stevig en solide asielsysteem in Marokko.

Mevrouw Smeyers vroeg zopas hoe het bezoek aan Marokko was verlopen. Het ging om een officieel bezoek met minister Jambon. Welnu, dat punt is daar onder andere besproken. Marokko staat natuurlijk zelf ook voor een heel grote uitdaging op het vlak van migratie, omdat een deel van de emigranten die Europa wensen te bereiken, daar niet in slaagt en al verschillende jaren in Marokko blijft. Voor de eerste keer heeft Marokko nu een regularisatieoperatie doorgevoerd, waardoor illegalen papieren hebben gekregen. Dat is een van de belangrijkste lijnen van de regering. De Marokkaanse koning is inderdaad bijzonder bezorgd over de situatie, want de opvang van asielzoekers verloopt niet in de beste omstandigheden; men probeert

die te verbeteren.

De Marokkaanse overheid is erg blij en tevreden dat wij meedoen aan dat asielsysteem en dat wij met onze knowhow, onder andere van het Commissariaat-generaal, helpen met expertiseopbouw, zodat zij beter kan omgaan met de uitdagingen op het vlak van migratie.

Ten zesde kom ik tot de beleidslijn om in te zetten op terugkeer. Een steeds groter deel van de bootvluchtelingen bestaat uit economische vluchtelingen, doorgaans afkomstig uit West-Afrika. Economische vluchtelingen komen in geen enkele EU-lidstaat in aanmerking voor asiel. Terugkeer is met andere woorden de enige duurzame oplossing voor die personen. Vaak zien wij dat economische vluchtelingen in de illegaliteit verdwijnen na aankomst in Europa. Daarop zal men inspelen door in samenwerking met Frontex veel intensiever in te zetten op een kordaat terugkeerbeleid voor wie geen recht heeft op internationale bescherming.

Om een betere medewerking te krijgen van de landen van herkomst voor het terugkeerbeleid, zullen alle beschikbare instrumenten worden ingezet. De EU zal ook kijken naar de inzet van ontwikkelingssamenwerking om het re-admissiebeleid vlot te laten verlopen. De heer De Croo heeft er gisteren nog over gecommuniceerd, er komt 20 miljoen euro extra. Ik heb hier ook cijfers over de ontwikkelingssamenwerking in de regio, want er werd daarover donderdag een vraag gesteld en ik zal daar straks op terugkomen.

Ten zevende, verantwoordelijkheid en solidariteit, zijn belangrijke punten. Er zijn maatregelen opgenomen die een meer gelijke verdeling van de migratiedruk moeten realiseren, wat de zuidelijke lidstaten kan ontlasten. Daar staat tegenover dat de zuidelijke lidstaten hun verantwoordelijkheden moeten opnemen en de bestaande EU-wetgeving moeten naleven. Dat doen ze nu vaak niet. Op punten zoals het nemen van vingerafdrukken, het voorzien in kwaliteitsvolle opvang en de snelle behandeling van de asielaanvraag blijven landen als Italië en Griekenland in gebreke. Meer solidariteit vanuit West- en Noord-Europa is mogelijk en bespreekbaar, maar kan nooit een carte blanche zijn om de Europese verplichtingen en verantwoordelijkheden uit de weg te gaan.

In dat kader is er onder andere sprake van een Europees pilootproject voor hervestiging, dat onder de naam *Save lives* een aantal jaar geleden door Oostenrijk werd geïnitieerd. Concreet zal het erop neerkomen dat men op EU-niveau een aantal plaatsen toezegt in de plaats van op nationaal niveau, die vervolgens onder de Europese lidstaten worden verdeeld.

Voor de uitvoering van al die maatregelen zal de Commissie nog voor het einde van deze week met een agenda komen, met een tijdslijn tot en met juni. In juni zal de situatie dan opnieuw worden besproken en opgevolgd op de Europese top. Er is in juni zowel een Europese JBZ-top, als een Europese top van regeringsleiders.

Wat te denken van de maatregelen? Het staat vast dat het noodzakelijke maatregelen zijn, maar men mag niet de illusie koesteren dat ze op korte termijn een oplossing bieden voor de hele problematiek. Dat is, vrees ik, niet mogelijk: de vluchtelingencrisis in het Middellandse Zeegebied, in Noord-Afrika, in West-Afrika, in het Midden Oosten is zo groot en er spelen zo veel andere factoren mee als de klimaatopwarming, de demografische groei, conflicten, de gevolgen van de Arabische lente, IS, dat die niet van vandaag op morgen oplosbaar is. De situatie in Libië, Syrië en Irak is niet van die aard dat ze op korte termijn – en daarmee bedoel ik over enkele maanden – zal worden opgelost.

Dat betekent ook dat we hier spreken over een actieplan dat gedurende lange tijd zal moeten worden ontrold. We mogen niet kort door de bocht gaan en verwachten dat de crisis van vandaag op morgen zal opgelost zijn. Internationale mensensmokkel is in handen van de georganiseerde misdaad en is jaarlijks goed voor 40 miljard euro, zoals toegelicht in het voorstel van resolutie dat volgende week in het Europees Parlement ter stemming ligt in Straatsburg.

Ik vind het heel belangrijk om altijd de geopolitieke en internationale context bij dat verhaal te betrekken. De heer De Croo heeft de laatste dagen ook de klemtoon gelegd op wat wij op het vlak van ontwikkelingssamenwerking in die regio doen. Ik dank de heer De Croo voor de insteek. Het is belangrijk om dat hier in het debat mee te geven.

Sedert het begin van de Syrische crisis gaven wij van 2011 tot 2015 aan Syrië en de regio 20 miljoen euro

voor humanitaire hulp: financiering ngo's of multilaterale organisaties.

Op de derde internationale donorconferentie voor Syrië in Koeweit op 31 maart 2015 werd een nieuw pakket van 20 miljoen euro voor 2015-2016 aangekondigd. Elf miljoen euro voor de financiering van humanitaire flexibele fondsen in Syrië, Libanon en Jordanië. Dat is het Emergency Response Fund. Drie miljoen euro voor de verlichting van de noden: opvang, bescherming, voedsel, water, sanitaire voorzieningen, gezondheidszorg en onderwijs in Syrië en de buurlanden Jordanië, Libanon en Turkije. Twee miljoen euro als extra ondersteuning voor het Internationaal Comité van het Rode Kruis voor de opvang van Syrische vluchtelingen. Dit werd gisteren nog vernoemd in *Het Journaal*.

De hulp, toegekend tijdens de derde internationale donorconferentie voor Syrië in Koeweit op 31 maart door de internationale gemeenschap, bedraagt 3,8 miljard euro, waarvan 1 miljard euro door de EU.

Dat komt nog boven op wat wij doen. De EU geeft heel wat geld dat komt van alle lidstaten, dus ook van ons land. Dat moet daarin opgenomen worden.

Er gebeurt dus wel degelijk heel wat. Daarnaast zijn er nog andere punten maar dat zou ons te ver leiden. Wij zijn echter wel degelijk ook daar bezig.

Ook het conflict in Libië is heel belangrijk. We proberen tot een stabiele oplossing te komen voor het conflict in Libië. Volgens mijn informatie zitten de twee partijen nog altijd samen in Rabat. Dat is op zich al niet slecht. Ze zaten al samen toen de heer Jambon en ik in Rabat waren en ze zitten nog altijd samen. U zult ongetwijfeld ook gelezen hebben dat die onderhandelingen moeizaam verlopen. Ze zijn echter niet uitzichtloos. Het hebben van een nieuw stabiel regime in Tripoli is extreem belangrijk. Ook ons land is daar diplomatiek mee bezig. Dat is echter allemaal niet zo evident.

Ook militair werken we mee aan de internationale coalitie tegen IS. We nemen onze verantwoordelijkheid. We hebben een aantal successen geboekt – u leest daar soms over – en een aantal andere dingen verloopt minder goed. Bij het engagement dat toen is genomen, is duidelijk gezegd dat dit een operatie van lange adem zou zijn. Het conflict zou niet in een, twee, drie opgelost zijn, tegen Daish. Dat is natuurlijk bijzonder, bijzonder complex.

Ten slotte nog een ding over de hervestiging. Er was wat discussie over en ik heb wat vragen gekregen over hoe dat nu juist zit. Helemaal aan het begin van deze legislatuur heb ik als staatssecretaris het aantal verdubbeld voor 2015, van 150 naar 300 waarvan 225 Syriërs en 75 mensen uit vooral Congo en Burundi, de regio van de Grote Meren. Voor alle duidelijkheid, het gaat daarbij niet over bootvluchtelingen, het zijn mensen die al lang in de vluchtelingenkampen zitten, in een uitzichtloze situatie. Het gaat bijvoorbeeld over alleenstaande moeders met kinderen, mensen met een beperking, mensen die financieel totaal aan de grond zitten. Dat zijn dus niet de bootvluchtelingen. De bootvluchtelingen zijn vooral – dat zien we nu steeds meer – West-Afrikaanse mannen die de trip wagen.

Het project inzake de hervestiging loopt op dit moment en dat aantal zal dit jaar nog worden verhoogd naar 550, waarvan 475 Syriërs en 75 mensen uit, zoals afgesproken, Congo en Burundi. Dat is beslist en daarmee doen wij ...

(...): Wat is er precies beslist?

**01.02** Staatssecretaris **Theo Francken**: Wij vangen 550 mensen op, namelijk 475 Syriërs en 75 Congolezen en Burundezen, dus 550 in totaal, de huidige 300 plus 250, alleen volgens het hervestigingsprogramma.

Dat staat los van het feit dat wij elke dag, zoals ik reeds heb aangestipt, in onze asiendiensten mensen uit Syrië en Irak ontvangen en ook bescherming bieden. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen – de commissaris is hier ook aanwezig – geeft aan 98 % van die aanvragers bescherming. Wie geen bescherming krijgt, zijn mensen die onterecht beweren Syriër te zijn. Ook wie oorlogsmisdaden heeft gepleegd langs ene of gene kant in het conflict, krijgt geen bescherming. Ik denk niet dat iemand hier in de zaal vindt dat wij die mensen bescherming moeten geven. Op die manier hebben wij vorig jaar aan 1 400 mensen bescherming geboden. Dit jaar zal dat aantal hoger liggen, want de Syriërs staan op dit moment op de eerste plaats in de asielstatistieken tot nu toe en dit jaar is toch al zowat vier maanden ver. Het ziet er dus naar uit dat wij nog meer Syriërs zullen beschermen.

De hervestiging gaat dus niet over mensen die op eigen kracht naar Europa komen, want daarin gebeurt een selectie samen met UNHCR op basis van objectieve criteria. Die mensen worden in Europa binnengevlogen, zij krijgen hier bescherming en hen wordt een nieuw leven gegeven.

Mijnheer de voorzitter, daarover zijn ook veel vragen gesteld en ik wil die toelichten alvorens te besluiten. Er zijn vragen gesteld over de manier waarop dat gebeurt. Gisteren heb ik in Sint-Truiden, samen met de burgemeester van Sint-Truiden, zo'n locatie bezocht. De mensen komen toe en verblijven maximum zes weken in een asielcentrum van ons, in een open asielcentrum van Fedasil of een andere opvangpartner. Daarna stromen zij door naar een OCMW. Elk jaar wordt er een oproep gelanceerd en ik wil die bij dezen ook herhalen. Ik hoop dat die oproep goed doorkomt bij alle gemeente- en OCMW-besturen van het land.

Je veux faire un appel.

Ik lanceer een oproep aan alle gemeente- en OCMW-besturen om zich kandidaat te stellen om nog een of twee families extra op te vangen.

Ik heb de lijst voor 2015. Heel wat gemeenten tonen hun hart en zijn kandidaat. Als wij er nu nog 250 boven op die 300 kunnen bijdoen, dan is dat redelijk veel. Niet elke gemeente die kandidaat is, wordt ook geselecteerd. Er zijn immers nogal wat criteria, wat evident is.

Bij deze doe ik dus een warme oproep om zich kandidaat te stellen om een of twee families op te vangen. Dat kan worden bekeken. Er zal sowieso ook nog een brief vertrekken naar alle gemeentebesturen, om die vraag te stellen. Wij willen immers een verhoging van die opvang realiseren.

Ik rond af met de vraag of wij daarmee genoeg doen.

Collega's, ons land heeft een traditie om bij internationale conflicten altijd zijn hart te tonen. Dat staat zelfs grotendeels los van deze of gene partijen in een coalitie. Wanneer wij naar het verleden, naar de huidige regering en naar de regeringen van de voorbije twintig jaar kijken, hebben wij voor grote humanitaire catastrofes en internationale conflicten altijd veel meer dan het gemiddelde gedaan. Wij blijven dat doen en zullen dat ook blijven doen.

Daarom ben ik tevreden dat wij het voorstel op tafel hebben gelegd. Wij hadden gehoopt op een Europees akkoord voor de hervestiging van tienduizend vluchtelingen. Dat akkoord is er op dit moment nog niet. Het akkoord stond op de hervestiging van vijfduizend vluchtelingen. Er was een interne discussie, die ik evenwel niet naar buiten zal brengen. Er is op dit moment echter geen akkoord. De gesprekken daarover zijn nog lopende.

Ondanks het feit dat er geen akkoord zou zijn, hebben wij toch beloofd dat wij nu al voor die 250 extra opvangplaatsen zullen zorgen. Wij zullen dat nu al initiëren en opstarten.

Is dat een kleine groep? Ik meen dat het een substantiële groep is. Als men weet dat wij vorig jaar 75 Syriërs hebben opgevangen, dat wij in 2015 naar 475 hervestigingen gaan en wij dit jaar bovendien veel meer Syriërs zullen erkennen ten opzichte van vorig jaar, dan meen ik dat wij onze inspanningen wel degelijk fors hebben opgedreven. Ik meen dat dit ook goed is. Ik hoop dat hiervoor in de Kamer steun kan worden gevonden bij een kamerbrede meerderheid.

Er zijn nog twee vragen waarop ik nog even kort wil ingaan.

De heer Dewael en mevrouw Lanjri hadden een vraag over het economische verhaal. Men moet natuurlijk wel opletten met deze zaken. Het verhaal van economische visa gaat over de blue card richtlijn die niet echt succesvol is. Het gaat daarbij over hoogopgeleide kenniswerkers en niet onmiddellijk over hetgeen wij hier nu spreken, het gaat niet over bootvluchtelingen.

Ook het arbeidskaartenverhaal van de deelstaten is niet onmiddellijk iets dat volledig in dit verhaal past. Ik meen dat wij moeten oppassen met het op een hoop gooien van deze zaken. Wij moeten nadenken over economische migratie, maar voor een speciaal visum, de zogenaamde *smart card* om zeer laaggeschoolde migranten versneld te laten binnenkomen, is voorzichtigheid geboden. Ik verwijs ter zake naar het aantal laaggeschoolden in onze werkloosheidsstatistieken in ons land, toch een van de grootste uitdagingen van de regering.

Wij hanteren nu het principe van de economische preferentie waarbij wij eerst kijken of er in eigen land kandidaten beschikbaar zijn. Vervolgens kijken wij in de Europese Unie en pas nadien wordt buiten de Europese Unie gekeken. Dit principe wordt door heel veel Europese lidstaten toegepast en ik meen dat dit geen ongezond principe is. Meer zelfs, het lijkt mij een redelijk logisch principe.

Ik weet dat er zeker vragen zullen komen over de humanitaire visa. Deze visa worden geregeld in artikel 9 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel wordt en werd de afgelopen 20 jaar door alle regeringen strikt toegepast.

Dat is juist. Zal de regering voorstellen om de humanitaire visa open te breken? Daar is op dit moment nog geen akkoord over. Ik zeg niet dat er discussie over is, maar dit thema moet nog worden besproken. Ik heb mijn administratie en het commissariaat-generaal gevraagd om te kijken hoe andere landen – Duitsland, Frankrijk, Ierland en nog een paar andere landen doen dat – dat hebben aangepakt.

Ik leg een van de grote discussiepunten hier graag ter tafel. Als men, zoals een aantal landen deed, voorstelt om maximum 1 000, 1 500, 2 500 of 10 000 op te vangen – over aantallen kan men altijd discussiëren – wat doet men dan met de duizendeneerste of de tienduizendeneerste? Juridisch moet dat voldoende stevig in de schoenen staan, zodat we geen vernietiging krijgen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die stelt dat het arbitrair en discriminatoir is en men dat niet kan bepalen. Als dat zou gebeuren en men laat humanitaire visa op basis van andere criteria toe voor iedereen, dat lijkt mij toch niet de bedoeling.

Het studiewerk is dus bezig, er is nog geen beslissing over genomen. Laat me duidelijk zijn: het staat ook niet in het regeerakkoord dat we een soepelere toepassing van artikel 9 zullen aannemen. Gelet op het internationaal conflict en het feit dat er een duidelijke vraag was, ook vorige week in het Kamerdebat vanuit bepaalde fracties, zijn we dat aan het onderzoeken. We waren er daarvoor trouwens al mee bezig. We zullen dat grondig bekijken en daar een beslissing in nemen, maar ik kan u wel zeggen dat we niet over één nacht ijs gaan.

De **voorzitter**: Dank u, mijnheer de staatssecretaris, voor uw uitgebreide uiteenzetting en de antwoorden die al zijn geformuleerd op een aantal vragen.

**01.03 Wouter De Vriendt** (Ecolo-Groen): Mijnheer de staatssecretaris, wij hebben een zeer heldere en uitgebreide debriefing gekregen. U bent op een correcte manier ingegaan op veel facetten van de problematiek, waarvoor mijn dank.

Geen enkele fractie heeft de illusie dat er een wonderoplossing bestaat en dat als wij iets doen, daardoor het probleem van de oorlogsvluchtelingen opgelost zou zijn. Dat is natuurlijk niet het geval. Wij kunnen wel twee dingen doen. Wij kunnen maximaal levens van bootvluchtelingen op de Middellandse Zee redden, en wij kunnen maximaal mensen uit conflictzones, uit oorlogen, opvangen. Dat kan hetzij permanent, hetzij tijdelijk. Daar wil ik dieper op ingaan.

Wij koesteren niet de illusie dat wij alles kunnen oplossen of dat België zijn grenzen volledig moet openstellen. Dat is niet de bedoeling. Ik meen trouwens dat geen enkele fractie dat wil. Maar wij moeten wel een maximale inspanning doen, ook als Europa niet meewil, inzake draagkracht.

In dat verband, mijnheer de staatssecretaris, meen ik dat u veel te snel tevreden bent met wat u hier aankondigt. U geeft een beschrijving van de blokkade op Europees niveau en dan zegt u wat België doet. Eigenlijk is dat nog altijd bitter weinig. België is een rijk land en wij kunnen meer doen. Wij kunnen niet alles oplossen, en het hoeft niet te gaan om permanent verblijf, maar wel om tijdelijke opvang van mensen uit oorlogen en op dat vlak doen wij te weinig. Dat wil Groen absoluut aanklagen.

Ik wil een aantal punten aanhalen.

Ten eerste, refererend aan de beslissing van de Europese Raad van Ministers van vorige donderdag, wil ik het hebben over het redden van mensen op zee.

Wij pleiten ervoor om zeer actief op zoek te gaan naar bootvluchtelingen, naar drenkelingen. Betekent dit dat alle mensen die gered worden uit de Middellandse Zee asiel moeten krijgen? Nee, want een aantal van die mensen is, zoals u terecht aangeeft, oorlogsvluchteling, terwijl anderen economische vluchtelingen zijn.

Volgens de Conventie van Genève geven wij geen asiel aan economische vluchtelingen en het is ook niet onze vraag om dat te veranderen. Uiteraard moet iedereen die in zee ronddobbert worden gered. Het gaat om mensenlevens.

Er werd een beslissing genomen om het budget van de operatie Triton, in het kader van Frontex, te verdrievoudigen naar een bedrag van 9 miljoen euro per maand. Dat budget ligt nog steeds lager dan het budget van Mare Nostrum. Ik hoor mensen zeggen dat wij daarin toch niet te ver mogen gaan, want dat wij dan een aanzuigeffect creëren. Wel, dat wil ik met alle kracht tegenspreken want sinds het einde van de uitgebreide reddingsoperatie op zee, Mare Nostrum, zijn er niet minder mensen die de oversteek proberen, integendeel, het zijn er meer. Dat die beperkte reddingsoperatie een ontradend effect zou hebben, is dus niet juist, zo blijkt uit de cijfers. Er is geen aanzuigeffect, als wij tenminste uit humanitaire overwegingen wel ons best doen om iedereen uit zee te halen.

Dan heb ik een vraag over het mandaat van Frontex. De verdriedubbeling van het budget blijft binnen het mandaat van Frontex. Mijnheer de staatssecretaris, zullen die reddingsoperaties gebeuren in heel de Middellandse Zee, tot aan de kusten van Noord-Afrika? Het mandaat van Frontex zegt immers iets anders, met name dat men tot 30 mijl kan gaan van de Italiaanse kust. Het gaat dus in de eerste plaats om kustbewaking, bewaking van Europa.

Volgens het internationaal scheepsrecht is het wel zo dat die schepen noodoproepen moeten beantwoorden. Dan kunnen zij verder dan 30 mijl uitvaren. Mare Nostrum, de uitgebreide reddingsoperatie, was iets helemaal anders. Men ging toen actief op zoek naar drenkelingen, naar bootvluchtelingen. Zal dit hier gebeuren? Uit wat ik uit uw informatie afleid, is dit niet het geval. In die zin is dit een te beperkt antwoord. Mensen sterven op de Middellandse Zee. Wij kunnen dit niet aanvaarden. Dit gaat niet over het geven van asiel aan de mensen die wij daar redden. Dat is nog iets helemaal anders.

Een tweede punt gaat over het opvangen van bootvluchtelingen, maar vooral over het opvangen van oorlogsvluchtelingen, mensen die volgens de Conventie van Genève hier kunnen blijven. Het erkenningspercentage voor asiel met 98 % ligt inderdaad zeer hoog. Tegelijk moet u toch toegeven dat het bijzonder cynisch is om hier in Brussel af te wachten en te zien welke mensen ons land langs die immens gevaarlijk vluchtroutes kunnen bereiken om hen dan, als zij hier heelhuids aankomen, asiel te geven. Dat is een zeer perfide, cynische manier van denken.

Als het gaat om oorlogen, moeten wij mensen uit die oorlogsgebieden beter opvangen in vluchtelingenkampen ter plaatse, enerzijds, maar deels ook actief naar hier halen, anderzijds. Dat gebeurt via de hervestiging. Dat kan permanent of tijdelijk zijn. Laten wij daarover spreken. De hervestiging heeft het grote voordeel dat men de druk op de vluchtelingenkampen in de regio verlicht. De cijfers zijn hier gegeven. Er worden 1,7 miljoen mensen opgevangen in Turkije en 1,2 miljoen in Libanon. Dat zijn immense aantallen. Wij spreken hier over 550 hervestigingen van vluchtelingen, niets eens een druppel op een hete plaat.

Het is bijzonder jammer dat er in de Europese Unie geen akkoord bereikt werd. De Europese Commissie heeft nochtans een aanzet gegeven. De Europese Commissie stelde op maandag 5 000 hervestigingen voor. Op donderdag heeft de Raad van Ministers, het uiteindelijke beslissingsorgaan in Europa, gezegd dat men er geen specifiek cijfer op kleeft. Dat is bijzonder jammer.

Dat brengt ons meteen tot de vraag of België zich daardoor laat afschrikken. Aanvaarden wij dat men in Europa zelfs geen akkoord bereikt over 5 000 mensen of zullen wij verhoudingsgewijs meer doen? Voorlopig hoor ik dat men stopt bij 550 vluchtelingen of hervestigingen. Welnu, dat is te weinig. Ons voorstel is om het aantal permanente hervestigingen te verdubbelen, enerzijds.

Anderzijds moeten we zorgen voor tijdelijke opvang. Ons land vangt geen oorlogsvluchtelingen tijdelijk op. Dat is bijzonder jammer, want op dat vlak zijn er opportuniteiten. Ik wil het daarbij hebben over de humanitaire visa. In Duitsland heeft men naar aanleiding van het conflict in Syrië beslist om wel werk te maken van zo'n tijdelijke opvang. Eind 2013 heeft men aangekondigd om 10 000 Syrische vluchtelingen tijdelijk op te vangen, totdat de situatie in eigen land gestabiliseerd is. Dat kan uiteraard lang duren. Het kan gaan over een aantal jaar, vijf of zes misschien. Dan kunnen heel wat oorlogsvluchtelingen uit Syrië in Europa opgevangen worden. Een groot aantal van hen wil effectief terugkeren naar het land van herkomst, als de situatie daar gestabiliseerd is.

Wij stellen voor om, naar het voorbeeld van Duitsland, 3 000 tijdelijke opvangplaatsen in te richten. Wij willen

zelfs al meteen nadenken over de opvang van die vluchtelingen. De opvangcapaciteit van Fedasil wordt op het moment bijlange niet volledig benut. Er zijn ongeveer 2 500 vrije plaatsen.

Dat kan een eerste opvangmogelijkheid voor die vluchtelingen zijn, die later kunnen worden verspreid over ons land. Alle steden en gemeenten moeten daarin hun verantwoordelijkheid nemen. Mijn partij zal alvast screenen welke gemeentebesturen en OCMW-raden het laten afweten en weigeren hun verantwoordelijkheid te nemen in het licht van de inspanningen die ons land levert en die volgens ons sowieso al te beperkt zijn. Laten wij ons dus niet tegenhouden door Europese lidstaten, die met heel veel aplomb een minuut stilte houden, maar voor het overige aan kustbewaking willen doen en geen asielzoekers willen opvangen.

Specifiek met betrekking tot de humanitaire visa stellen wij een soort humanitaire toegangspoort voor. Ik heb al verwezen naar Duitsland. Ten tijde van de vluchtelingencrisis in Kosovo heeft ons land ook gezorgd voor tijdelijke opvang van vluchtelingen. U zult erkennen dat het probleem met de humanitaire visa vandaag is dat een humanitair visum geen recht, maar een gunst is. De Dienst Vreemdelingenzaken beslist, krachtens artikel 9 van de Vreemdelingenwet, of het visum wordt toegekend. In de praktijk wordt het zeer weinig toegepast. Voor de eerste helft van 2013 gaat het om amper 55 humanitaire visa. Er is nu vooral een vraag van Syriërs voor een humanitair visum, vooral voor familieleden die niet naar België kunnen komen in het kader van gezinshereniging. Men probeert dan een oplossing te vinden via zo'n humanitair visum. Zopas riepen enkele fracties van de meerderheid op om inspanningen te leveren. Ook inzake tijdelijke opvang van vluchtelingen moeten wij een stap doen.

Ik heb een zekere openheid gehoord, mijnheer de staatssecretaris. U wilt de uitgebreidere toepassing van humanitaire visa onderzoeken. Tot op vandaag zien wij daar nog geen resultaat van. U zult het nauwkeurig onderzoeken. Dat is goed, maar het is dringend. Wij weten immers allemaal dat het tijd zal vergen eer zoiets wordt doorgevoerd, terwijl het conflict in Syrië en Irak in alle hevigheid blijft duren.

Een laatste punt handelt over ontwikkelingssamenwerking en conflictpreventie. U noemt hier een bedrag van 20 miljoen euro, door ons land eind maart toegekend op een donorconferentie.

Ik wil echter even het breder kader schetsen. Eigenlijk komt uw beleid neer op steekvlampolitiek. Wij hebben het budget voor Ontwikkelingssamenwerking begin dit jaar wel serieus verminderd. Op het einde van deze legislatuur in 2019 zal het budget voor Ontwikkelingssamenwerking 0,38 % van ons bni bedragen, terwijl wij wettelijk gezien aan 0,7 % moeten geraken.

0,38 procent is het laagste niveau in 17 jaar tijd. Wanneer hebt u het budget verminderd? Dat hebt u gedaan op een moment dat u heel goed wist dat er in de wereld heel wat aan de hand is, dat er problemen zijn in zwart Afrika, dat er problemen zijn met de minst ontwikkelde landen en er vluchtelingenstromen vanuit die landen naar ons land zijn. Desondanks hebt u het budget voor Ontwikkelingssamenwerking danig verminderd.

Wat conflictpreventie betreft, de cijfers zijn er. Van 17 miljoen euro in 2014 zijn we teruggevallen tot 5 miljoen euro in 2015, op een moment dat er in Syrië sprake is van een conflict. Dat is toch het minste wat men kan zeggen. En in dat volle besef hebt u beslist om dat budget te decimeren tot 5 miljoen euro.

De 20 miljoen euro die op 31 maart door Alexander De Croo werd toegekend, is een pakket voor 2015 en 2016.

Een paar dagen geleden hebben we een euforisch persbericht gezien van de minister dat er steun naar het Rode Kruis gaat. Het siert de staatssecretaris dat hij duidelijk uitlegt dat die steun aan het Rode Kruis past binnen het pakket van 20 miljoen euro, dat eind maart al was afgesproken. De financiële hulp aan het Rode Kruis uit het persbericht van Alexander De Croo is dus geen bijkomende steun. Het gaat om 20 miljoen euro in twee jaar tijd.

Collega's, welke uitgaven doet ons land om te bombarderen in Irak? Dat is 10 à 15 miljoen euro per maand, maar 20 miljoen euro voor ontwikkelingssamenwerking en de vluchtelingencrisis in Syrië in twee jaar tijd. Vinden wij de bombardementen in Irak dan belangrijker dan de 1,7 miljoen vluchtelingen die nu in Turkije zitten of de 1,2 miljoen vluchtelingen die nu in Libanon zitten? Blijkbaar wel. Die 20 miljoen euro is dus ondermaats, het is een peulenschil. (*Protest van de meerderheid*) Dat is wel juist. Blijkbaar vinden we het belangrijker om mee te lopen met de NAVO omwille van de geloofwaardigheid van ons land. Dat is immers

het argument, dat we altijd horen van regeringszijde. Daaraan besteden we 10 à 15 miljoen euro per maand. Als het echter gaat over het conflict daar ter plaatse, de vluchtelingen en de miserie die we daar zien, dan gaat het om 20 miljoen euro in twee jaar tijd, voor 2015 en 2016.

Mijnheer de voorzitter, ik rond af met een verwijzing naar de verklaring van de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen bij de Verenigde Naties, Antonio Guterres. Hij uit scherpe kritiek op de Europese aanpak en zegt dat het gaat om puur minimalisme, dat men veel te weinig doet. Ik kan me alleen aansluiten bij die kritiek van de Verenigde Naties.

U hebt hier zopas aangetoond, met alle macht, dat we wel veel doen, dat we wel voldoende doen. Ik meen dat dat niet klopt. België doet iets. We hebben een aantal inspanningen gedaan, door bijvoorbeeld het aantal hervestigingen iets op te trekken als reactie. Ik heb ook gehoord dat u in de Raad van Ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken wel degelijk hebt gepleit voor meer Europese samenwerking, het spreidingsplan enzovoort. Laten we ons echter niet tegenhouden door de zwakke Europese Unie, die de andere kant uitkijkt, om zelf meer te doen. Ik meen voldoende te hebben aangetoond dat dat vandaag nog niet het geval is.

**01.04** **Éric Thiébaud** (PS): Monsieur le président, contrairement à ce qu'a dit ma collègue de la N-VA, le PS est dans la salle. Peut-être ne m'avait-elle pas vu?

Je remercie le secrétaire d'État pour ses explications assez complètes et concrètes.

Je voudrais revenir sur la lutte contre les filières. Concrètement, que va-t-on faire? J'ai le sentiment qu'il y a une forme de logique d'externalisation et de report du problème vers les pays dans lesquels se trouvent les passeurs. J'ai l'impression qu'on ne s'implique pas tellement vis-à-vis de cette problématique importante! Que fait-on aujourd'hui pour les victimes qu'on repêche? Quelle est la prise en charge? Je voudrais savoir plus concrètement ce qu'il se passe aujourd'hui.

Monsieur le secrétaire d'État, peut-être avez-vous vu ce reportage à la télévision, il y a quelques jours, dans lequel un journaliste se fait passer pour un candidat à l'asile. Il va sur *Facebook*, il trouve des sites, il trouve des numéros de téléphone de passeurs, il trouve des photos de bateaux. Il téléphone et il obtient les renseignements et les prix pour pouvoir partir sur ces coquilles de noix vraiment très dangereuses. On parle de montants allant de 1 500 à 2 000 euros pour des gens qui ont de grosses difficultés économiques et financières. Je trouve cela scandaleux: pour une demi-heure de bateau, on leur demande 1 500 ou 2 000 euros! C'est énorme!

Est-il possible d'envisager une meilleure collaboration pour lutter contre la promotion de ces navettes sur le net? Ne pourrions-nous pas y jouer un rôle?

Je rejoins les propos de Mme Lanjri car, lutter contre les filières, cela signifie aussi prendre en compte une migration légale, qui fonctionne et qui soit accessible aux candidats. Cela a toujours existé. Vous parlez de tradition et vous dites que, quel que soit le parti, les grandes traditions de notre pays sont respectées. Cette migration légale est une tradition qu'il importe selon moi de respecter.

Je voudrais évoquer l'Agence européenne Frontex. Didier Reynders estime qu'il existe un manque de contrôle démocratique de Frontex, eu égard aux moyens financiers qui lui sont accordés. Nous devrions prendre une initiative pour réclamer un meilleur contrôle démocratique de cette agence.

Enfin, nous allons accueillir environ 500 personnes sur le quota des 5 000 globalement négocié pour l'Europe. Ce n'est pas mal pour la Belgique car cela représente 10 % des 5 000 réfugiés. Mais ce quota de 5 000 est-il suffisant? Là réside la vraie question!

**01.05** **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, zoals ik vorige week al heb aangehaald, sluit ik mij aan bij uw woorden. Voor dat drama op de Middellandse Zee liggen inderdaad heel complexe oorzaken aan de basis. Ook de aanpak van die oorzaken is heel complex. Er bestaat immers geen mirakeloplossing. Er bestaat zeker geen oplossing, waarmee België alleen het probleem zou kunnen aanpakken.

Ik heb de woorden "wij mogen niet weggijken" ook gebruikt. Dat betekent gewoon dat wij uiteraard in Europees verband heel veel moeten doen en dat wij heel veel moeten aandringen, wat België trouwens ook

heeft gedaan, op solidariteit, op aanpak en op het verhogen van het hervestigingcijfer van 5 000 naar 10 000.

Wij moeten bovendien vooral ook kijken naar wat wij zelf kunnen doen. Immers, Europa zijn wij. Europa zijn alle lidstaten afzonderlijk. Indien elk land zich achter Europa wegstopt, komt er ook geen Europees beleid.

In die zin is het dus voor mij een en-enverhaal.

Er zijn tijdens de Europese top een tiental maatregelen afgesproken. Wij moeten er vooral over waken dat ze ook worden gerealiseerd.

Heel veel mensen, waaronder ikzelf, en heel veel organisaties, waaronder onze eigen regering, zijn deels teleurgesteld, omdat een aantal zaken niet is afgesproken. Ik heb het onder meer over dat hervestigingcijfer van 5 000 mensen, wat al een druppel op een hete plaat was. Ons land heeft zelfs voorgesteld dat cijfer naar 10 000 mensen te verhogen, wat ons niet is gelukt. Wij moeten daarop echter blijven aandringen, want dat is echt noodzakelijk.

Wij hadden in 2014 al beslist het aantal vluchtelingen die wij uit de vluchtelingenkampen halen en hier bij ons hervestigen, op 150 te brengen. Wij hebben eind 2014 beslist dat cijfer naar 300 op te trekken, wat al een verdubbeling is. Nu, door de huidige crisis, verhogen wij dat cijfer nog eens extra met 250, wat goed is. Dat is zeker belangrijk.

Er kan bij heel wat burgemeesters, steden en gemeenten worden gerekend op solidariteit. Ik heb hier een burgemeester naast mij, Veerle Heeren, die haar verantwoordelijkheid als burgemeester van toch geen grote stad, heeft genomen en heeft gezorgd voor hervestiging van vluchtelingen. Zij was bereid om mee te stappen in het pilootproject van hervestiging voor vluchtelingen. Dat zou een voorbeeld moeten zijn voor heel wat van onze burgemeesters, om dat ook overal te doen.

Die 250, goed dat we dat doen, maar we kunnen best wel meer. Ons land moet bereid zijn om meer te doen, maar ook in Europees verband moeten we erop aandringen dat alle landen hun verantwoordelijkheid opnemen. Als ik de cijfers bekijk, zie ik dat België het zeker niet slecht doet. Ik neem de cijfers van 2010 tot 2014. Wij vangen 8,3 mensen op per duizend inwoners. Zweden doet veel meer: het vangt 24 mensen op per duizend inwoners. Als men dan het cijfer voor Duitsland ziet, is dat 5,3 per duizend inwoners. Andere landen die het ook moeilijk hebben, zoals Malta, vangen toch ook 17,5 man op per duizend inwoners.

Het rapport voor België is zeker niet slecht, maar in een crisis moet men humaan zijn, moet men menselijk zijn, moet men zoeken naar menselijke oplossingen en zich afvragen wat er gedaan kan worden, het dan ook doen en zo een voorbeeld stellen. Ik zou heel graag hebben dat wij, zoals destijds en nog steeds op het vlak van mensenhandel waarin wij het grote voorbeeld waren voor de rest van Europa, dat ook nu doen in deze crisis en daar onze verantwoordelijkheid in opnemen. Dat geldt zowel met betrekking tot *resettlement*, als voor die andere weg die we kunnen volgen: het geven van humanitaire visa.

Als ik spreek over het geven van humanitaire visa, dan heb ik het heel concreet over mensen die een visum vragen, die geen asielzoeker zijn en die niet tot hier geraken op een legale manier. De vraag is hoe men die mensen op een veilige en legale manier naar hier kan halen, bijvoorbeeld wanneer ze hier familie hebben. Ik geef een voorbeeld. Twee zonen die hier erkend zijn als vluchteling en die een inkomen hebben, kunnen hun moeder niet laten overkomen omdat die moeder een volwassene is en in het kader van gezinshereniging geen volwassen ascendenten, moeder of grootmoeder kunnen worden overgebracht.

Ik pleit hier niet voor het opengooien van de wet op de gezinshereniging, dat vraag ik niet. Het gaat hier echter over een crisissituatie, het gaat hier over mensen die de oorlog en het geweld daar niet kunnen ontvluchten omdat alles daar gesloten is. Wij hebben dan de verantwoordelijkheid om die mensen te ondersteunen, zeker als men ziet dat zij door hun eigen familie hier in België kunnen opgevangen worden.

Mijnheer de staatssecretaris, u zegt dat u de weg van humanitaire visa wilt bekijken, dat u daarmee bezig bent en dat u wilt bekijken hoe het moet aangepakt worden. U zult ook nakijken hoe andere landen het gedaan hebben. Het is dringend en ik denk dat wij op korte termijn de weg moeten bewandelen van artikel 9bis, wij mogen de regularisatieweg even niet afsluiten. Misschien is dat een piste die uiteindelijk het beste is, ook op termijn, misschien ook niet, misschien zijn er betere alternatieven.

Ik begrijp uw bemerking van wat er dan met de 1001<sup>ste</sup> moet gebeuren. U kunt die vraag net zo goed aan landen als Duitsland stellen, want Duitsland heeft dat ook met een quotum gedaan. Voor mij hoeft het geen quotum te zijn, als wij maar humanitair werken. Artikel 9bis dient net voor humanitaire regularisatie, laten wij dat dan ook gebruiken. Voor mij hoeft dat niet allemaal tot in de puntjes uitgewerkt te zijn, maar nu is er een crisis, nu moeten wij daarop inspelen. Het is juist dat het niet in het regeerakkoord staat, maar dat die crisis zo'n omvang ging aannemen, hadden wij ook niet voorzien.

De zaken waarover wij het eens zijn, kunnen we ook uitvoeren. Ik merk dat onze coalitiepartner Open Vld daar ook al voor heeft gepleit of dat al aan het onderzoeken is. Ik hoop dat wij op korte termijn, misschien volgende maand, in de commissie kunnen bespreken hoe wij de humanitaire visa kunnen realiseren, want het gaat over schrijnende situaties. Ik heb een voorbeeld genoemd, maar er zijn er nog vele andere. Ik meen dat wij onze verantwoordelijkheid daarin moeten opnemen.

Het blijft inderdaad ook belangrijk om verder in te zetten op de mensenhandelaars. In eerste instantie gaat het om het werken aan de oorzaken zelf, dus de aanpak van de conflicten, en het werken aan de dieperliggende oorzaken van armoede, dus ontwikkelingssamenwerking.

Mijnheer De Vriendt, de discussies over die budgetten lopen nog en daarom heb ik dat ook afgelopen donderdag aangehaald. Wij moeten er alles aan doen om de budgetten zo intact mogelijk te houden. We mogen niet verder afbouwen.

**01.06 Wouter De Vriendt** (Ecolo-Groen): (...)

**01.07 Nahima Lanjri** (CD&V): Die discussies zijn nog bezig en ik heb dat juist aangehaald omdat onze fractie niet wenst te tornen aan die budgetten. Nu dienen die discussies zich dus aan. In de regering zullen wij ons standpunt ook verder verdedigen.

Tot slot, Europa heeft op de top van 4 maart echt ook wel gesproken over legale migratie en het ging dan over het systeem van *blue cards*. Misschien is dat ondertussen op de achtergrond geraakt door de problematiek van de bootvluchtelingen. Toch werd beslist om over legale migratie en het systeem van *blue cards* te spreken, want die zijn niet gekoppeld aan bepaalde competenties, maar aan bepaalde inkomens. Ik vraag mij af of dat al besproken is, dan wel of dat eventueel naar een volgende top verschoven is.

**01.08 Sarah Smeyers** (N-VA): Mijnheer De Vriendt, u hebt gelijk: het is een drama en het kan niet dat er één mens sterft op de Middellandse Zee terwijl hij vlucht voor oorlog, conflict en terreur. Ik deel uw mening dat dat niet kan. Dat zijn drama's. Idealiter hervestigen wij al die vluchtelingen. Daarover ben ik het met u eens. Ik denk niet dat iemands ideaal niet strookt met het idee dat wij hen eigenlijk allemaal moeten kunnen hervestigen.

**01.09 Wouter De Vriendt** (Ecolo-Groen): Dat is niet wat ik had gevraagd.

**01.10 Sarah Smeyers** (N-VA): Nee, inderdaad, u vroeg om meer inspanningen te leveren. Meer inspanningen leveren, moet dan ook gelden voor iedereen in de Europese Unie.

Ik denk dat wij onze inspanning, hoe minimaal ze ook is, niet mogen minimaliseren, niet mogen *downsizen*.

Ik ben ervan overtuigd en ik weet dat de staatssecretaris vindt dat er meer hervestiging binnen Europa zou moeten zijn. Het is heel jammer dat er op de top geen getal kon worden vastgelegd, maar de 550 mensen die wij nu zeker via hervestiging naar ons land zullen halen, zijn toch al 550 mensen die de oversteek niet moeten doen.

Dat lijkt peanuts als men ziet hoeveel duizenden mensen er op de vlucht zijn, maar wij blijven uiteindelijk een kleine speler in de EU en de VN. Ik vind echt dat wij onze financiële en humanitaire inspanningen via hervestiging niet mogen *downsizen*.

Wij halen 550 mensen via hervestiging naar ons land. Er zal, terecht, een oproep aan steden en OCMW's worden gedaan om extra inspanningen te leveren. Ik ben blij dat u zegt dat iedereen op zijn verantwoordelijkheid zal worden gewezen. Alle OCMW's over heel België zullen dus ter verantwoording worden geroepen.

Geef dit dus alstublieft een kans. Doe ook niet aan steekvlampolitiek door te zeggen dat het getal van 550 moet worden verdubbeld of verdriedubbeld. Mijnheer de staatssecretaris, ik hoop dat de hervestiging van die 550 mensen slaagt. Daarna kunnen wij een evaluatie maken.

Mijnheer De Vriendt, er is een buffercapaciteit bij Fedasil voor de nationale opvang. Ik zou het jammer vinden als u die buffercapaciteit met die hervestiging wil invullen. U weet niet waar wij voor staan. Dat is een steekvlam aan de andere kant.

Het zou geen goed beleid zijn om nu ineens blind te zijn voor alle mogelijke conflicten die de volgende maanden en jaren nog op ons afkomen. De beslissing van de federale regering om een buffer in te roepen is gestoeld op historische drama's die wij de voorbije jaren met de opvangcrisis in ons land hebben gekend.

Ik vrees dat ons idealisme op een zeker realisme botst. Ik heb het vertrouwen in de staatssecretaris dat de inspanningen die wij op nationaal vlak leveren goed is, dat dit zal worden geëvalueerd en dat dit waar mogelijk zal worden uitgebreid.

Onze stem in Europa blijft echter zeer belangrijk, in die zin dat er moet worden opgeroepen om alle lidstaten diezelfde inspanningen te laten doen. Het rijke Westen, zoals werd gezegd, dat al inspanningen doet, moet toch nog in eigen land kijken en waar mogelijk de hulp uitbreiden.

U bent er niet meer op ingegaan, mijnheer de staatssecretaris, maar wij zullen er zeker nog de kans toe krijgen om ons beleid inzake de economische migratie, nationaal dan, uiteen te zetten, maar ook daarin heeft Europa een verantwoordelijkheid: economische vluchtelingen ontraden om de asielprocedure te gebruiken en tegelijk inzetten op het faciliteren van die economische migratie. Dat zou ook al een deel van de oplossing kunnen zijn, zodat de mensen die de oversteek niet wagen zich daarvan bewust worden en de mogelijkheden krijgen om het op een andere manier te doen.

**01.11 Monica De Coninck** (sp.a): Ten eerste, ik zal niet alles herhalen wat collega De Vriendt heeft gezegd, maar ik heb wel gezien dat Mare Nostrum een ontrabend heeft gehad, ook voor smokkelaars, die heel goed wisten dat er een actie plaatsvond en dat er controle was in de Middellandse Zee. Door het wegvallen daarvan, werd een vrije markt voor de smokkelaars gecreëerd. Er wordt dikwijls over een aanzuigeffect gesproken, maar men moet ook kijken naar het ontradende effect.

Ten tweede, Ban Ki-moon, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties heeft er ook voor gewaarschuwd op te letten met de intentie om proactief schepen te vernietigen of te isoleren die mogelijk door mensensmokkelaars ingezet zouden kunnen worden; Men moet er ook voor zorgen dat de Libische economie, die al heel wankel is, niet wordt vernietigd. Een van de belangrijkste economische activiteiten die er nog zijn, is namelijk de visserij. Het wordt dus geen gemakkelijke diplomatieke oefening.

Ten derde, er bestaat inderdaad geen mirakeloplossing. De Europese Unie, dat zijn wij allemaal samen als lidstaten, moet een beleid uittekenen. Soms heb ik echter het gevoel dat wij proberen de vis te verdrinken, in deze zin dat wij voortdurend naar de ander wijzen: hij of zij doet niets, wat wij doen, is dus al veel. Ik meen dat België, ook historisch gezien, met de rol die wij dikwijls gespeeld hebben, voor een stuk de trekkersrol moet opnemen om ervoor te zorgen dat zo'n migratiebeleid uitgetekend wordt en dat wij het goede voorbeeld geven.

Initieel, die 10 000 is dus de minimale grens die wij moeten kunnen realiseren, als Europese Unie, met alle Europese lidstaten. Ik spreek nu uit eigen naam, maar ik vind de discussie over tijdelijke opvang en over humanitaire beslissingen die tijdelijk zijn een moeilijke discussie. Als dat 6 of 7 jaar duurt, heb ik vragen bij de tijdelijkheid. Wij weten dat daarover ook weer discussie zal ontstaan, maar voor alle duidelijkheid, ik wil die discussie niet uit de weg gaan.

Ik wil u tot slot danken voor uw uitgebreide en open toelichting.

**01.12 Katja Gabriëls** (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mag ik nog een praktische vraag stellen? Graag willen wij het integraal verslag toch opvragen. Dat is blijkbaar technisch niet mogelijk, waarvoor ons begrip, maar er zijn enkele interessante gegevens doorspeeld. Misschien is het mogelijk een deel van de antwoorden, of toch zoveel mogelijk informatie, alsnog op papier te krijgen? Misschien kunnen wij een samenvatting krijgen?

**01.13 Nahima Lanjri** (CD&V): Kunnen de antwoorden van de staatssecretaris met de cijfers als bijlage gegeven worden?

De **voorzitter**: Van het tweede gedeelte, over de debriefing van de Raad van vorige week, is er wel een integraal verslag mogelijk, omdat daaraan vragen gekoppeld waren. Van het eerste gedeelte, over de Raad van maart, zal er een proces-verbaal zijn. Dat kan dus wel opgevraagd worden, maar het zal geen integraal verslag zijn.

**01.14 Monica De Coninck** (sp.a): Mijnheer de staatssecretaris, om misverstanden nadien te vermijden, ik heb niet goed begrepen wat u bedoelde met: Griekenland moet dan maar zijn conclusies trekken? Ik wil voorkomen dat er nadien discussie is. Ik wil graag weten wat u daar precies mee bedoelde.

De **voorzitter**: Er is een aantal precieze en concrete vragen gesteld over het tweede gedeelte. Ik ben er zeker van dat de staatssecretaris er precies, concreet en waarschijnlijk ook summier en duidelijk op kan antwoorden.

**01.15 Staatssecretaris Theo Francken**: Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst die laatste vraag beantwoorden. Heb ik hier gepleit voor een Grexit? Totaal niet. Ik heb mijn bekommernissen meegedeeld en ik geef verslag van de bekommernissen die ik namens de regering heb meegedeeld wegens het feit dat wij de Dublinprocedure niet meer kunnen gebruiken.

U mag niet vergeten dat de inbreukprocedure waarmee het allemaal begon, ging over een Belgische casus. Het arrest van het Europees Hof heeft ervoor gezorgd dat de Dublinprocedure niet meer mogelijk is. In de praktijk leidt dit tot zeer veel problemen, niet alleen bij ons maar ook in Frankrijk, Nederland, en een aantal andere West-Europese landen.

Ik heb ook betreurd dat er zo weinig vooruitgang is gemaakt en mijn goedkeuring gehecht aan het feit dat de gesloten centra nu worden opengesteld. Dat er geen alternatief is, is op zich ook weer geen oplossing, want men moet uiteraard toch iets aanbieden. Men is nu eenmaal internationaal verplicht tot bed, bad en brood. Ook dat doet men niet of nauwelijks, ondanks het feit dat wij heel wat geld op tafel leggen om hen daarbij te helpen.

In die context heb ik gezegd dat men moet kiezen of delen. Lid zijn van de Schengenzone houdt het een en ander in. Roemenië, Bulgarije zijn geen lid van Schengenzone, maar wel van de Europese Unie. Het is niet omdat men lid is van de Europese Unie, dat men ook lid moet zijn van de Schengenzone. Ik heb duidelijk gemaakt dat de toepassing van het Dublinverdrag de basispijler is van alles. Misschien weet u hiervoor een oplossing, maar mijn verstand is daar alleszins te klein voor. Als lidstaten van de Schengenzone de Dublinovereenkomst niet meer toepassen, hoe kan men dan ooit een Europees asielsysteem uitbouwen. Volgens mij is dat met mekaar in tegenspraak.

Ik heb ervoor gepleit om vooruitgang te boeken. Ik ben nog niet ingegaan op de replieken, want niemand heeft mij daarover een vraag gesteld. Misschien kunnen wij het daarover eens op een andere keer hebben. Het was een geanimeerd debat. Ik stond voor alle duidelijkheid ook niet alleen met mijn standpunt. Wat ik heb gezegd, was niet *shocking of compelling*, mijn standpunt wordt al een hele tijd door heel wat collega's geformuleerd. Er wordt daarbij steeds gevraagd om nu eindelijk die grote stap voorwaarts te zetten – vang vluchtelingen op, bewaak uw grenzen. Ook Frontex komt hun te hulp, maar het is precies nooit genoeg want het lijkt maar niet te lukken. Zolang zij de Dublinovereenkomst niet herintroduceren, is er een heel fundamenteel probleem voor het Europese asielbeleid.

Ik heb dus helemaal niet gezegd dat die landen uit de Schengenzone moeten worden gegooid. Ik heb er wel op gewezen dat er nu een tweede actieplan komt. Men is al in 2010 veroordeeld en de vooruitgang op vijf jaar tijd is zeer beperkt. Ik heb me dan ook afgevraagd of er nu eindelijk iets van zal komen. De staatssecretaris heeft gezegd dat zij van migratie echt een prioriteit willen maken. Ik heb de kiescampagne niet van dichtbij gevolgd, maar migratie was blijkbaar wel een thema in die campagne. De meerderheidspartijen hebben daarover heel duidelijke standpunten ingenomen.

De staatssecretaris heeft erop gewezen dat het Grieks engagement heel duidelijk is. Zij gaat ermee akkoord dat de Dublinregeling moet worden toegepast. Dat is de reden waarom de gesloten centra zullen worden opengesteld zodat het herstel stapsgewijs kan worden doorgevoerd. Ik heb daar akte van genomen.

Ik heb ook even verwezen naar de uitspraken van haar collega, de minister van Defensie. De minister heeft gezegd dat zonder Europese kredieten de poorten zullen worden opgezet, zodat Europa zal worden overspoeld met miljoenen vluchtelingen. Een aantal collega's heeft haar gevraagd om die uitspraak te duiden. Zij heeft toen publiekelijk heel duidelijk afstand genomen van de minister van Defensie. Laten wij dat verder opvolgen. Zij zal elke maand met een opvolgingsrapport komen.

Wij blijven kort op de bal spelen. Dat is nodig. Dat is onze verantwoordelijkheid. Wij steunen Griekenland en zijn solidair, maar er moet nu eindelijk een oplossing komen en de herintroductie van de Dublinregeling, anders klopt het niet.

**01.16** **Monica De Coninck** (sp.a): Ik hoop dat de regering even strikt zal zijn in de discussie over detachering en sociale dumping, want dat is een heel vergelijkbaar probleem.

**01.17** Staatssecretaris **Theo Francken**: Wij hebben het daarover al vaker gehad. Dat is nu niet de kern van de zaak. U kent mijn mening over de richtlijn daaromtrent. Daarover zullen we het nu niet hebben.

Ik wil een antwoord geven op een aantal vragen. Mijnheer De Vriendt, de internationale beschermingslijnen van de uitgebreide Tritonmissie zijn nog niet vastgelegd. Dat moet nog gebeuren. Men is daar nu mee bezig. Er moet onder andere nog worden bepaald hoever voor de kustlijn, hoever rond de Europese grenzen er gepatrouilleerd wordt.

Ik wil het volgende echter heel duidelijk zeggen, zodat het voor eens en voor altijd duidelijk is. Triton is niet alleen een grensbewakingsmissie. Uiteraard is grensbewaking een belangrijke taak voor elke Frontexmissie. Dat betekent niet dat er geen plaats is voor reddingsoperaties.

Van bij het begin van de Tritonmissie is er een duidelijk component *search and rescue* opgenomen in het mandaat. Meer nog, in 2013 nam de Europese Unie een verordening aan die de verantwoordelijkheden voor *search and rescue* in het kader van gemeenschappelijke Frontexoperaties vastlegt.

Ons land speelde een sleutelrol in de onderhandelingen en zorgde er mee voor dat de verplichting tot *search and rescue*, evenals de definitie van een veilige plaats van ontschepping, ook niet onbelangrijk, voor de eerste keer in de geschiedenis werd opgenomen in Europese wetgeving.

Het is dus manifest onjuist te stellen dat men met de Tritonmissie reddingsoperaties uitvoert. Dat was al zo en dat zal ook nu zo zijn. Reddingsoperaties maken integraal deel uit van het takenpakket van operatie Triton.

U moet oppassen dat u de zaken niet door elkaar haalt. De Conventie van Genève zegt dat landen die ze hebben ondertekend, bescherming moeten bieden bij internationale conflicten, bedreigingen, enzovoort. U kent de criteria.

De mensen die wij hervestigen, zijn in veiligheid gebracht. Hebben zij comfort, hebben zij het gemakkelijk? Neen, maar ze zijn wel in veiligheid gebracht. Ze zijn in een land dat de Conventie van Genève heeft ondertekend en op dat moment zijn zij niet meer direct bedreigd.

Ik ben in een opvangkamp in Servië geweest. Vorig jaar werden daar 11 000 mensen opgevangen, waarvan er maar 6 asiel hebben aangevraagd in Servië. De mensen willen niet alleen bescherming, ze willen bescherming in een welvarend land.

Vanuit een individueel perspectief begrijp ik dat. Ik zou dat zelf misschien ook doen. Dan heeft men immers meer kansen op een job en het nieuwe leven zal er misschien beter uitzien. Er is dan ook een bepaald sociaal vangnet, enzovoort, om er te geraken.

Dat is echter niet de essentie van de Conventie van Genève. U mag die zaken niet door elkaar halen.

Dat is niet de essentie van de Conventie van Genève. De Conventie van Genève houdt geen verplichting in om echte vluchtelingen allemaal op te vangen in rijke landen. Dat zegt de Conventie van Genève niet. Men moet er altijd mee opletten te zeggen dat dit onze plicht is. Onze plicht is om mensen die ons grondgebied betreden, te beschermen. Dat doen wij ook. U zegt dat het cynisch is om weg te kijken en alleen bescherming te bieden. Al wie een dodelijke trip heeft ondernomen, mag dan... Dat is wel de bedoeling. De

Conventie van Genève heeft het expliciet over de bescherming van mensen die zich op het grondgebied van een land bevinden. Dat het grondgebied van ons land het grondgebied van ons land is en dat België geografisch ligt waar het ligt, dat is nu eenmaal een vaststelling.

Het is heel belangrijk dat u weet dat de Conventie van Genève door ons voor 100 000 % wordt gerespecteerd. Als wij meer willen doen en willen werken aan *resettlement* en humanitaire visa in de toekomst, dan is dat een beleid dat een heel stuk verder gaat dan wat de Conventie van Genève principieel inhoudt. Dat mag ook wel eens worden gezegd.

De eerste drie maanden van 2014 waren er 267 aanvragen van Syriërs. De eerste drie maanden van 2015 waren er 471 aanvragen. Dat is toch een heel aanzienlijke stijging. Ik heb het percentage niet berekend, maar het is bijna een verdubbeling op één jaar tijd. Dat bewijst nogmaals dat wij – los van wat wij rond hervestiging doen – ons hart wel degelijk tonen en dat wij veel doen voor de Syrische vluchtelingen.

U stelt daarnaast tijdelijke opvang voor. Tijdelijk is natuurlijk bijzonder relatief. Wij hebben er daarnet, voor de vergadering, al onder vier ogen over gesproken. Tijdelijke opvang betekent dat iemand die tijdelijk naar hier komt met een humanitair visum en asiel aanvraagt, dat asiel ook krijgt en zo een permanent verblijfsrecht krijgt.

Dan gaat de toegangspoort tot de sociale zekerheid ook open. Het is nog een andere discussie of dat erg is, en die zullen wij nu niet voeren, maar het is wel een feit. In die zin is tijdelijk altijd relatief. Beeld u in dat het conflict in Syrië nog vijf jaar duurt. Men laat mensen nu komen, die na vijf jaar moeten worden teruggestuurd, want het conflict is opgelost. Dat is misschien ook niet de beste oplossing.

Kiezen voor *resettlement* is ten minste duidelijk. In dat geval is het duidelijk: de vluchtelingen mogen zich definitief vestigen en een nieuw leven beginnen. Het is niet tijdelijk, met het risico dat zij over een jaar misschien moeten terugkeren. Dat is een kwestie van vis noch vlees. Het principe kan dus wel goed klinken, maar men moet ook naar de effecten op het terrein kijken. Tijdelijk is de facto heel vaak permanent. Dat mag er ook bij worden gezegd.

U spreekt van 2 000 plaatsen, want er zijn 2 000 plaatsen vrij in de Fedasil-centra. Pas alstublieft op. Wij komen uit een asielcrisis waarin mensen 's nachts op een bankje moesten slapen en alleenstaande moeders met kinderen moesten overnachten in Brussel-Noord. Dat station sluit 's nachts om 1 uur, waardoor zij geen onderdak meer hadden. Die toestand was mensonterend. Wij hebben dat debat toen ook gevoerd. Elke partij zei dat zoiets niet kan en dat het moest stoppen. Het was onverantwoord. Een humaan, beschaafd land doet zoiets niet.

Wij moeten natuurlijk oppassen dat wij nu met een goedbedoeld initiatief de opvang bij wijze van spreken niet helemaal volproppen. Wanneer er bijvoorbeeld tijdens de aankomende zomer plots opnieuw een sterke stijging van de instroom is, zitten wij direct voor het blok. Wees daar toch voorzichtig mee. Het is niet omdat er nu een bezettingsgraad van 80 % is, dat wij die overige 20 % moeten volproppen met vluchtelingen met humanitaire visa. Ik voorspel u dat een dergelijke houding in voorkomend geval niet goed afloopt.

Dat voorspel ik u. Dat geef ik op een blaadje, waarmee ik niet zeg dat wij niets moeten doen. Het aantal van 3 000 lijkt mij persoonlijk op dit moment alleszins nogal veel.

U hebt het dan over humanitaire visa. Die visa zijn geen recht. Zij zijn een soort gunstregeling, die in artikel 9 en niet in artikel 9bis wordt omschreven. Dat klopt. Zij moeten ook geen recht worden.

Hopelijk kunnen wij het erover eens zijn dat wij bij bepaalde criteria discretionair over bepaalde groepen kunnen praten, zoals bijvoorbeeld vluchtelingen die al een aantal jaar hier in België verblijven zoals Syrische Belgen en Belgische Syriërs, die hier al een hele tijd zijn en waarover verhalen te horen zijn dat hun moeder of broer of zo nog altijd in Aleppo in een home verblijft. Over dergelijke verhalen kunnen wij praten.

Wij moeten echter oppassen met het betonneren daarvan in een wet. Wij hebben met de RVV een administratief rechtscollege dat heel fel op die problematiek zit. Wanneer wij een dergelijke beslissing nemen, moeten wij erover waken dat wij ze op een goede en humane manier uitvoeren. Wij moeten er ook over waken dat er geen vernietiging komt en wij uiteindelijk belanden op een punt waarover iedereen het eens is dat het niet de bedoeling was. Wij moeten dus voorzichtig zijn.

Wij zijn dus met het dossier bezig en zullen er voort over nadenken. Er zal nog veel over geschreven en gepraat worden. Wij zullen met de zaak ook naar het Parlement komen. Er zijn volgens mij wel mogelijkheden.

Wij hebben echter in de gezinsherenigingswet van 2011 niet de poort van de ascendenten of antecedenten met een heel grote meerderheid gesloten, om ze nu via een achterpoort opnieuw te openen. Dat mogen wij niet doen.

Er is natuurlijk een aparte categorie van bepaalde vluchtelingen en kwetsbare groepen. Dat is een andere zaak. Dat weet ik wel. Met die problematiek worstel ik echter. Ik heb daarover nagedacht en ben tot het besluit gekomen dat wij met die antecedenten- of ascendentenregeling voorzichtig moeten zijn.

Monsieur Thiébaut, je vous remercie pour votre intervention. Vous m'avez demandé comment la Belgique et l'Union européenne comptaient agir contre les trafiquants et les passeurs.

Premièrement, il est nécessaire de conclure un accord de coopération entre Frontex et Europol. Nous en avons discuté plusieurs fois au sein de cette commission. Cela peut paraître un peu cynique, mais j'espère qu'avec ce drame nous allons obtenir rapidement cet accord de coopération. En effet tant Europol que Frontex détiennent beaucoup d'informations, qu'ils doivent échanger.

Deuxièmement, la Belgique est l'un des treize États membres de l'Union européenne à participer à la nouvelle opération d'Europol, appelée JOT MARE, qui consiste en une collaboration entre cet organisme et Interpol en vue de rechercher les trafiquants et les passeurs. Cette mission incombe essentiellement à la police fédérale, et donc à M. Jambon.

Troisièmement, j'ai regardé le reportage que vous avez mentionné. Nous avons discuté de ce sujet au sein du gouvernement voici une semaine. La priorité est d'attaquer les sites internet qui renseignent trop facilement les trafiquants et les passeurs.

Quatrièmement, il importe de recueillir encore plus d'informations sur les flux financiers des passeurs. Ce n'est pas toujours très évident.

Het is de bedoeling om de financiële stromen van de smokkelaars beter in kaart te brengen en hun tegoeden te bevriezen.

Comme nous l'avions aussi dit à propos de la guerre contre Daesh, cette tâche est extrêmement difficile. Nous devons nous montrer réalistes, et je ne tiens donc pas à faire des promesses à cet égard. En tout cas, il y a des possibilités.

Cinquièmement, vous devez savoir que l'Union européenne compte organiser une campagne de prévention au Niger qui est une plaque tournante du trafic vers la Libye.

Par ailleurs, pour ce qui concerne la destruction des bateaux, il est nécessaire d'avoir un mandat du Conseil de sécurité des Nations unies. Mais la situation géopolitique dans le monde, pour l'instant, et les relations extrêmement difficiles avec la Russie en raison du dossier de la Crimée et de l'Ukraine rendent les choses difficiles. En effet, il n'est pas inenvisageable que ce pays mette son veto. Toujours est-il que les contacts diplomatiques sont en cours.

Ik heb de meeste punten behandeld, maar uiteraard sta ik altijd ter beschikking van het Parlement. De vragen konden niet aan bod komen, maar het debat kan worden voortgezet.

Mevrouw De Coninck, ik neem akte van uw interventie. Ik meen inderdaad dat wij ter zake een traditie hebben en die moeten wij zeker in stand houden. Wij moeten dus op de ene of de andere manier oplossingen vinden die op een evenwichtige manier tegemoetkomen aan onze plicht — onze morele plicht als u wilt, want uiteindelijk is dat allemaal niet verplicht — tot internationale bescherming. Wij moeten onze verantwoordelijkheid opnemen, maar ook getuigen van realisme en realiteitszin. Er ligt een enorme verantwoordelijkheid bij Afrikaanse en Midden-Oosterse regeringsleiders. Een aantal van hen doet heel veel, soms indirect en ongewild, maar zij doen het wel. Sommige landen worden immers zodanig overspoeld door vluchtelingen, dat zij wel moeten ingrijpen. Andere landen weigeren pertinent om iets te doen en houden zich liever bezig met het uitvechten van oorlogen in hun achtertuin. Het gaat om een gedeelte

verantwoordelijkheid.

**01.18 Wouter De Vriendt** (Ecolo-Groen): Mijnheer de staatssecretaris, zeer punctueel, het volgende.

Ten eerste, u zei dat Triton wel degelijk reddingsoperaties kan uitvoeren en dat ook doet. Dat klopt, ik heb het tegendeel nooit beweerd. Alleen is men door het mandaat van Frontex beperkt tot 30 mijl. Bij noodoproepen kan er wel verder worden uitgevaren. Mare Nostrum werkte helemaal anders, in die zin dat men actief op zoek ging naar drenkelingen. U zei dat de zone van 30 mijl eventueel nog kan worden uitgebreid waardoor men naar een andere regeling kan evolueren. Dat zou goed nieuws zijn. Mijn punt wordt aangetoond, met name dat de reddingsoperaties niet de kerntaak van Triton zijn. Tijdens de laatste Europese bijeenkomst heeft men de kans gemist om daar wel degelijk de kerntaak van te maken zoals in de logica van Mare Nostrum.

Ten tweede, de Conventie van Genève enkel volgen op eigen grondgebied. Ik heb nooit beweerd dat de Conventie van Genève in België niet zou worden gevolgd. Ik blijf wel bij het punt dat het cynisch is te zien wie hier geraakt, in de huidige context, met de huidige realiteit en vluchtelingenstromen. Met andere woorden, de Conventie van Genève volstaat niet, wij moeten meer doen en dat leidt ons tot het debat over hervestiging en tijdelijke opvang.

Ten derde, de tijdelijke opvang en de humanitaire visa. Twee fracties van de meerderheid vragen om daar werk van te maken, om dat meer toe te passen en meer uit te reiken. Er wordt niet gevraagd om dat te verankeren in de wet en daar een recht van te maken. Dat is ook onze vraag niet. U doet echter niet anders dan daar veel vraagtekens bij te plaatsen, al zegt u tegelijk wel dat de regering dit zal bespreken. Dit is volgens mij moeilijk leesbaar. Ik heb niet de indruk dat de N-VA een groot voorstander is van humanitaire visa.

**01.19 Staatssecretaris Theo Francken:** (...)

**01.20 Wouter De Vriendt** (Ecolo-Groen): U toont zich geen enthousiast voorstander van die piste. We zullen zien wat ervan komt. Ik stel ook alleen maar vast dat dit vandaag geen beleid is terwijl het dat wel had kunnen zijn. Dat stel ik alleen vast.

Het is wel terecht dat u vraagt of een tijdelijke opvang niet zal uitmonden in permanent asiel of permanent verblijf. In Duitsland is men erin geslaagd om bij die tijdelijke opvang te blijven. Het gaat daar om 10 000 mensen. Het is een piste die wij u aanreiken, om eens te gaan kijken hoe men er daar in slaagt om het effectief tot tijdelijke opvang te beperken. Het gaat om 10 000 mensen, toch een vrij grote inspanning. Ons voorstel is om 3 000 mensen tijdelijk op te vangen. Het is de piste van Fedasil. Het is maar ter inspiratie maar laat ons dat bekijken.

U zegt de buffercapaciteit niet te willen vullen met de tijdelijke opvang van 3 000 mensen. Ik kan daar inkomen, we moeten dat bekijken. Anderzijds hebt u natuurlijk ook bespaard op die opvangcapaciteit. Misschien was dat dan niet de meest verstandige beslissing.

Tot slot, u bent niet ingegaan op mijn punt rond ontwikkelingssamenwerking, conflictpreventie en de relativiteit van die 20 miljoen euro van Alexander De Croo. Ik meen echter dat de feiten en de vergelijking voor zich spreken.

**01.21 Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer De Vriendt, hoewel we momenteel allebei in dezelfde commissie zitten hoor ik blijkbaar toch wat anders dan wat u hoort. Ik moet zeggen dat ik eigenlijk heel tevreden ben met het antwoord van de staatssecretaris met betrekking tot de humanitaire visa. Hij heeft het trouwens aangehaald. Dat was iets wat in het verleden niet echt is gebruikt, niet door de vorige regering, niet door de regering daarvoor. Nu gaat het echt over slechts enkele tientallen mensen.

**01.22 Wouter De Vriendt** (Ecolo-Groen): Het gaat over 55 mensen.

**01.23 Nahima Lanjri** (CD&V): Ja, enkele tientallen mensen. Niemand betwist die cijfers. Het kunnen er zelfs iets meer of iets minder zijn. Het gaat niet over heel veel mensen. Er is vorige week een vraag gekomen, zowel van Open Vld als van ons om die piste te onderzoeken. We stellen vast dat de staatssecretaris die piste eigenlijk al aan het onderzoeken was en dat hij zegt dat we dit verder kunnen bekijken. We kunnen die weg op maar we moeten voorzichtig zijn. We moeten ook zien dat we de juiste

oplossing aanbieden. Dat vind ik heel correct.

Ik heb liever dat men vluchtelingen hervestigt die dat werkelijk nodig hebben. Als er dat dit jaar 500 zijn en volgend jaar 200, dan is dat zo. Dat is de meest humane aanpak. We moeten dat geval per geval bekijken en een antwoord bieden. Vorige regeringen hebben daar nooit of amper op ingezet. Laten wij wel met dat denkspoor werken. En dan is het misschien beter om niet te werken met quota. Immers, op een bepaald moment gaat het om meer aanvragen dan de quota toelaten en dat zou niet goed zijn. Men moet het echt bekijken, maar wel op een humane en correcte manier. Dat moet onze beleidslijn worden.

De heer De Vriendt had het voorts over visa voor tijdelijke opvang. Maar hij zou de eerste zijn wanneer de betrokkenen het land uit worden gezet, dat dat niet kan en dat dat onmenselijk is. Ik geef hem geen ongelijk.

Niet alleen de Conventie van Genève biedt mogelijkheden, ook het systeem van de subsidiaire bescherming. Dus een tijdelijke oplossing voor vluchtelingen uit een oorlogsconflict bestaat reeds.

In principe is de subsidiaire bescherming tijdelijk, maar aangezien conflicten helaas niet op zes maanden of een jaar opgelost geraken en vaak drie, vier, vijf, zes jaar duren, zullen vluchtelingen die via het systeem van de subsidiaire bescherming naar ons land komen, hier blijven. Dat is terecht, want we zullen hun kinderen, die hier naar school gaan, hier ingeburgerd en geïntegreerd zijn, niet terugsturen.

Wij zullen steeds moeten aftoetsen hoe personen die wij eventueel na een bepaalde periode zouden terugsturen, hier lokaal verankerd zijn. Men kan personen die hier al vier of vijf jaar zijn, niet zomaar terugsturen.

Er zijn voorts de extra mogelijkheden met hervestiging, waarvan wij zeggen dat België het goede voorbeeld moet geven. Wij hebben dat aantal vorig jaar reeds verdubbeld en herhalen dat dit jaar. Ik heb zeker ook begrip voor de vraag om dat in Europees verband te doen, aangezien het om een Europees programma gaat.

Daarnaast is er de piste van humanitaire visa, waarvan Europa de concrete invulling aan de lidstaten zelf overlaat.

Dat is wat ik vroeg en ik hoor dat de staatssecretaris bereid is om die piste te gebruiken op de best mogelijke manier. Volgens mij kunnen wij dat alleen maar toejuichen. Blijkbaar was de staatssecretaris voor een stuk al bezig met wat wij vorige week gevraagd hebben. Wij kijken ernaar uit om die piste verder te bewandelen.

**01.24 Staatssecretaris Theo Francken:** Mijnheer De Vriendt, ik moet zeggen dat ik uw toelichting ten zeerste heb gesmaakt, maar ik vind het spijtig dat u op het einde een soort van intentieproces maakt. Dat heb ik al wel vaker meegemaakt, maar leden van de partijen die daar normaal gezien sterk in zijn, zijn vandaag gewoonweg niet eens aanwezig. Daar neem ik ook akte van. Het siert u op zijn minst dat u aanwezig bent als het debat over de grond van de zaak gaat en als er geen show opgevoerd hoeft te worden in de media. Het is de zoveelste keer dat ik vaststel dat die partijen dan toch niet aanwezig zijn in de commissie als het over de inhoud gaat. Dat was maar een opmerking terzijde.

**01.25 Wouter De Vriendt (Ecolo-Groen):** Mevrouw Lanjri, u gooit alles dooreen. De subsidiaire bescherming is een recht dat hier wordt aangevraagd. De discussie die wij hier al de hele tijd voeren, gaat echter over het naar hier halen van mensen uit vluchtelingenkampen.

**01.26 Nahima Lanjri (CD&V):** Mijnheer De Vriendt, ik weet wat ik gezegd heb.

**01.27 Wouter De Vriendt (Ecolo-Groen):** Sta mij toe mij even uitspreken. Wij hebben het hier eigenlijk niet zozeer gehad over asiel, de Conventie van Genève en subsidiaire bescherming. De uitdaging ligt hem in de vraag hoe wij de druk verlichten op de vluchtelingenkampen in die regio. Hervestiging, een permanente oplossing, is daarvoor één oplossing.

Wij pleiten voor het onderzoeken van een tweede piste, namelijk de tijdelijke opvang, het tijdelijk naar hier halen van vluchtelingen uit die regio. Ik heb verwezen naar Duitsland, waar dat zeer goed werkt, en het blijft een tijdelijk gebeuren. Wij vragen om die piste die wij aanreiken, te onderzoeken. Zijn humanitaire visa daartoe het beste middel? Enerzijds plaatst u vraagtekens bij de tijdelijke opvang, maar humanitaire visa zijn in principe ook tijdelijk. Ik weet dus niet of humanitaire visa de beste manier zijn. Duitsland kiest voor een

andere oplossing. Ik stel voor om dat te onderzoeken, om dat nader te bekijken.

**01.28 Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer De Vriendt, ik heb gewoon de zaken op een rij gezet, juist om niet alles op een hoop te gooien.

Inderdaad, de vluchtelingen die tot hier geraken, kunnen asiel of subsidiaire bescherming vragen.

Daarnaast kunnen wij de druk verlichten op de vluchtelingenkampen, hetzij in de landen van herkomst of in de veilige regio's. Wij halen bijvoorbeeld mensen uit het gebied van de Grote Meren, Italië en Griekenland, maar ook rechtstreeks uit Syrië. Voor die mensen zijn er andere mogelijkheden, namelijk de hervestiging of de humanitaire visa. Als het gaat om vluchtelingen, dan hebben zij ook recht op bescherming.

Dat is niet tijdelijk. Als mensen voor een conflict vluchten, kan men aannemen dat het conflict tijdelijk is. De praktijk leert ons echter dat die conflicten heel lang duren. Ik vraag u om in deze een menselijke aanpak te hanteren. Wij kunnen geen mensen terugsturen, zelfs niet als zij via humanitaire visa komen.

Stel dat een moeder bij haar twee zonen die als vluchtelingen erkend zijn, in België geraakt en het conflict dat zij ontvlucht is, niet binnen het jaar opgelost is, maar nog vijf jaar duurt, kunnen we haar daarna toch niet terugsturen. Dat bedoel ik met een menselijke aanpak.

Er zijn heel weinig mensen naar Kosovo teruggekeerd. Wij moeten realistisch zijn. Als men mensen hier opvangt, kan men hen na een aantal jaren niet meer terugsturen.

**01.29 Katja Gabriëls** (Open Vld): Ik wil namens mijn fractie toch nog eens zeggen dat er geen conflict tussen de meerderheidspartijen moet worden gezocht als dat er niet is.

De humanitaire visa kwamen vorige week in de plenaire vergadering inderdaad ter sprake. De staatssecretaris heeft hierop ook al een antwoord gegeven in het kader van de beleidsverklaring en de hoorzittingen in oktober. Daar zei hij ook al dat hij die niet ongenegen is, maar dat er uiteraard een aantal bedenkingen en praktische bezwaren waren.

Dat komt niet uit de lucht gevallen. Er is dus geen conflict op dat vlak.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

De **voorzitter**: De andere vragen op de agenda zullen op 12 mei worden behandeld. Vraag nr. 3329 van mevrouw Pas en vraag nr. 3677 van de heer Demon worden omgezet in een schriftelijke vraag.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.49 uur.*

*La réunion publique de commission est levée à 12.49 heures.*